

بیماری سلیاک یک مورد شایع و گسترده از آلرژی غذایی است که دلیل آن حساسیت افراد مبتلا، به پروتئین گندم می‌باشد. در واقع سلیاک بیماری مزمنی است که در اثر دریافت جزء گلپادینی گلوتن موجود در دانه گندم و پرولامین چاودار (سکالین)، هورده‌ئین جو و احتمالاً آویدین یولاف که دارای ترکیب آمینواسیدی مشابه گلپادین می‌باشند، حاصل شده و یکی از رایج‌ترین حساسیت‌های غذایی محسوب می‌گردد.

هنگامی که یک بیمار سلیاکی شروع به خوردن غذاهای حاوی گلوتن کند، التهاب روده آغاز می‌شود. واکنش سیستم ایمنی بر ضد گلوتن موجب واکنش التهابی در دیواره روده می‌گردد. این امر بدین معنی است که خوردن پروتئین گلوتن توسط این بیماران سبب تحریک یک پاسخ التهابی می‌شود که منجر به تخریب ساختمان کرکی روده کوچک شده و ایجاد غشای مخاطی صاف می‌کند که با علایمی نظیر سوء هاضمه شدید، کاهش وزن یا چاق شدن، اسهال، کم‌خونی، خستگی شدید، ادرار کم رنگ، نفخ شکم و بیماری‌های استخوانی همراه است.

شدت علائم از یک بیمار به بیمار دیگر متفاوت است. علائم یا نشانه‌های بیماری بستگی به وسعت التهاب روده دارد. برخی دچار التهابی خفیف با علائم ناچیز می‌شوند، حتی گاهی ممکن است احساس کنند بیماری از بین رفته است. بعضی از بیماران التهاب شدیدتری دارند که علائم را تشدید می‌کند و بیماران مجبور به مراجعه به پزشک می‌شوند. تا وقتی که روده کوچک شدیداً ملتهب نشود علائم در فرد ایجاد نمی‌شود.

سلیاک بیماری وراثتی است و از نسلی به نسل دیگر در خانواده انتقال می‌یابد و در واقع یکی از رایج‌ترین ناهنجاری‌های ژنتیکی در جهان است. بیماری سلیاک، یک بیماری خاموش است و در بیشتر حالات تشخیص داده نمی‌شود و معمولاً تشخیص این بیماری در سنین بزرگسالی انجام می‌شود. تنها راه درمان بیماری سلیاک استفاده از یک رژیم غذایی فاقد گلوتن در تمام طول عمر بیمار است. در بیشتر افراد رعایت رژیم ذکر شده سبب توقف علائم می‌شود بطوریکه به دنبال رعایت رژیم بدون گلوتن آسیب‌های ایجاد شده در روده کوچک ترمیم و از ایجاد آسیب‌های بیشتر پیشگیری می‌شود.